



НАЦИОНАЛЕН ВЕСТНИК

ПРАЖНА

Брой 1 • год. ХСV • 12 януари 2018 г. • цена 0,40 лв.

www.stdbg.org

С тържествената церемония на 7 януари т.г. бе открита обновената българска църква „Свети Стефан“ в Истанбул, по-известна като „Желязната църква“ и реставрирана 7 години. Това стана в присъствието на българския премиер Бойко Борисов, турския президент Реджеп Ердоган, премиера на Турция Бинали Йълдъръм, министъра на външните работи Екатерина Захариева, българския патриарх Неофит, вселенския патриарх Вартоломей, българския главен мюфтия Мустафа Хаджи, високоставени представители на Истанбулската голяма община, други официални лица и гости от българската църковна община в Истанбул. Тук бе и представителна група на Съюза на тракийските дружества в България, водена от председателя на Съюза Красимир Премянов (за нейното участие ще разкажем в следващия брой).

Откриването започна с църковен ритуал. Най-напред Вселенският патриарх Вартоломей и Българският патриарх Неофит отслужи-ха молебен. Черквата бе поръсена със светена вода от вчерашния ритуал за Богоявление. Да ни е честит обновеният храм „Свети Стефан“ и да се издига българският дух в нашите отношения за доброто на нашите страни, църкви и народи. Това каза Негово светейшество Българският патриарх и Софийският митрополит Неофит преди откриването на реставрирания храм „Св. Стефан“ в Истанбул. „Слънчево е и на душата ми, както и на душата на всички българи, които знаят каква стойност за нашата България има построяването на този храм“, каза Негово светейшество. Той посочи, че реставрацията на храма е чудесна.

В специална зала се състоя церемонията по откриването на църквата. Първи говори Васил Лязе – председател на настоятелството на Българската екзархия, след него – кметът на Истанбул. Турският премиер Бинали Йълдъръм произнесе слово, в което оцени високо двустранните отношения. Изпълнихме една наша отговорност, която идва от нашите деди с реставрирането на Желязната църква,

ВЪЗКРЪСНА „СВЕТИ СТЕФАН“ В ЗЛАТНИЯ РОГ



Реставрираната желязна черква бе открита от премиера Бойко Борисов и президента Реджеп Ердоган, от патриарсите Неофит и Вартоломей

каза той. Йълдъръм налегна на толерантността към другите религии в Истанбул, което се държи на усилията на турското правителство. Приехме закон, с който 167 фондации получиха 1029 имоти. След тях и българска фондация, каза той, получи имот от 69 дка.

„Турция е голяма държава и най-голям съсед на Европа. Трябва да направим всичко възможно да нормализираме отношенията между Европейския съюз и Турция, каквито бяха само преди

няколко години. Беше чест за мен и моята делегация да си кажем няколко добри думи. Използвам трибуната да пожелая на турския народ за 2018-та година да е мирна, щастлива и с просперитет. „България от 1 януари е председател на ЕС. България винаги се е старала да има перфектни отношения и с християнския, и с мюсюлманския свят“, цитират агенциите думите на Бойко Борисов.

„Йълдъръм каза: Бият се мюсюлмани с мюсюлмани,

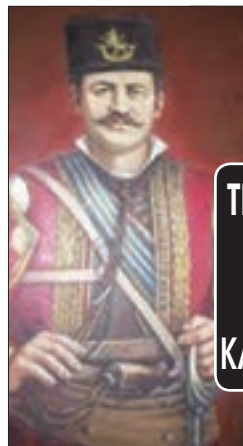
мюсюлмани с християни, тероризъм има в големите европейски столици. Само заедно може да преборим този тероризъм... Да живеем заедно, да живеем в мир“, каза още Борисов.

Сигурен съм, че цяла Европа, а и Балканите, ще видят как една християнска и една мюсюлманска страна се разбират, София и Истанбул са градове, в които етническата толерантност е пример за подражание. В София на един квадратен километър имаме храмове на всичките големи религии и всички живеем в мир. Обикновено изселниците, смесените общности се използват за конфликти. Ние имаме редкия шанс, българските изселници, мюсюлманите в България да бъдат един мост на сигурността, да гарантират етническата толерантност, каза още премиерът на България.



Продължава на 2-а стр.

ПОКЛОН, КАПИТАНИНЕ!



ТРАКИЙЦИ ОТБЕЛЯЗАХА 173 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА КАПИТАН ПЕТКО ВОЙВОДА

На стр. 4 и стр. 8



В Бургас бе възстановено 120-годишното тракийско дружество „Странджа“

На 14 декември 2017 г. в Бургас бе възстановено тракийско дружество „Странджа“. Това е дружеството, създадено от Капитан Петко войвода, което поставя началото на националната тракийска организация – Съюз на тракийските дружества в България, чиито учредителен конгрес се провежда през февруари 1897 г. Възстановеното дружество си поставя за цел да обедини всички тракийци, които поискаха след излизането на ТД „Екзарх Антим I“ от Съюза на тракийските дружества в България, да бъдат част от СТДБ. ТД „Странджа“ е отворено за всички, които искат да се присъединят към възстановеното дружество, което е част от Съюза на тракийските дружества в България.

Учредителите на ТД „Странджа“ избраха седемчленен управителен съвет, в който влизат историкът и народен певец Лазар Налбантов, Мариян Калфов, който е внук на бившия председател на ТД „Странджа“, Стойно Петров от младежката организация на Съюза, народната певица Ирина Станкова, университетският преподавател доц. д-р Пенка Георгиева и Янка Шурелова.

Продължава на 2-а стр.

ПОЧИНА ВЕЛИ ЧАУШЕВ



Почина един от големите ни актьори Вели Чаушев. Той си отиде на 83 години на 6 януари т.г. „Още един от Големите актьори на Сатиричния театър си отиде от този свят... Актьор на слово – не само от сцената, но и автор – майстор на думите в книгите – поклонение към театъра и към хората на театъра... Човек на вица, артист, горящ в театъра и за театъра...“ четем в съобщението на Сатиричния театър. Вели Чаушев е роден през 1934 год. в Златоград. Завършва актьорско майсторство във ВИТИЗ в класа на проф. Г. Островски. От 1958 до

1961 г. играе в ДТ – Хасково. От 1961 г. е на сцената на Сатиричния театър, където играе повече от 40 години. Освен в театъра, играе в кино, участва в радиотеатъра и на естрадния подиум като рецитатор. Автор е на сценарии и на книги за деца и възрастни, сред които и книгата „На кафе в Златоград“. Той бе радетел на тракийската кауза, участваше активно в проявите на СТДБ. Вели Чаушев бе водещ на протестния митинг на СТДБ в столицата през април 2017 г.

Продължава на 2-а стр.

ПОДПИСАН ДОГОВОР ЗА СЪТРУДНИЧЕСТВО

Дейци на СТДБ в с. Екзарх Антимово

На 17 декември 2017 г. в с. Екзарх Антимово, община Карнобат, беше подписан Договор за сътрудничество между Съюза на тракийските дружества в България и читалище „Н. Й. Вапцаров 1925“, чиито активисти в голямата си част са тракийци.

От страна на СТДБ присъстваха Михаил Вълв – заместник – председател на ЦР на СТДБ, ген. Тодор Бояджиев – заместник-председател на ЦР на СТДБ и Чавдар Георгиев –

член на ВК на СТДБ. От страна на читалището подписа си под договора сложи председателят на читалищното настоятелство – Бойчо Праматаров в присъствието на членове на настоятелството. Към читалището функционира богата библиотека, литературен клуб, музикални школи и етнографска сбирка и издават месечен вестник. Читалищните активисти са съхранили печат на македоно-одринското дружество от 1903 г.



МИНУТА МЪЛЧАНИЕ ПРЕД ВИЛИКИЯ СИН НА БЪЛГАРИЯ

С тържествена церемония пред бюст-паметника на Христо Ботев в Борисовата градина в София бе отбелязана 170-ата годишнина от рождението на великия български поет, революционер и идеолог на българското Освобождение. Събраха се много граждани, политици, общественици, сред които и кметът на София Йорданка Фандъкова. Слово за живота и делото на поета-революционер произнесе доц. д-р Тодор Чобанов – зам. кмет на Столична община. Цветя пред паметника положиха представителите на СТДБ Стефан Начев, главен секретар на СТДБ, д-р Ваня Стоянова, научен секретар на Тракийския научен институт, Хубен Стефанов, член на Върховния комитет на СТДБ, Божана Богданова, председател на дружество „Тракия“ – София, и признателни потомци на тракийските бежанци.



В БУРГАС БЕ ВЪЗСТАНОВЕНО...

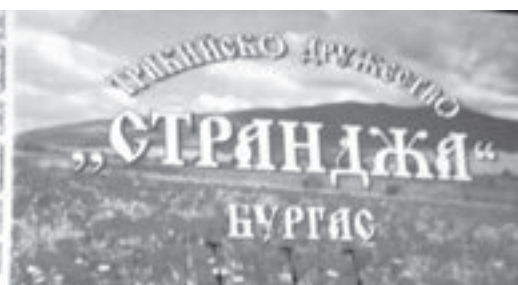
Продължение от 1-а стр.

За председател на ТД „Странджа“ беше избран общинският съветник Стефан Колев. На представянето на дружеството присъстваха Гено Пухов – заместник-председател

на Върховния комитет на СТДБ и председател на Регионалния съвет на СТДБ в Бургаска област и Михаил Вълв – заместник-председател на ЦР на СТДБ. По време на пресконференция, на която бе представено възстановеното дружество

Гено Пухов заяви: „Обединение на всички тракийци е нашата кауза. Обединение имаше и около кандидатурата на Стефан Колев за председател, защото е миротворец. Обединение е и мотото на Съюза на тракийските дружества в България за решаването на кардинални въпроси от национално значение. За нас Тракия е кауза, която стои над личността“. Запомнящо се изказване направи и председателят на ТД „Странджа“ Стефан Колев, който акцен-

тира в словото си на следното: „Обединение, обединение и пак обединение. Това е мотото ни за решаване на всякакви проблеми. Ние не желаем да се конфронтираме с когото и да било. Зад нас застава Съюзът на тракийските дружества, също така и Регионалният съвет в Бургас. Тракийската кауза за нас стои над личната“. Той подчерта, че основната цел е да се запази паметта на тракийци. Във връзка с това дружество „Странджа“ е изработило програма за 2018 г. с над 50 събития, свързани с паметта на тракийци. Първата мащабна проява бе коледният концерт, посветен на 173 години от рождението на Капитан Петко войвода.



ВЪЗКРЪСНА „СВЕТИ СТЕФАН“...

Продължение от 1-а стр.

Искам да изразя благодарност към министър-председателя Бойко Борисов и на делегацията, която той възглавява, за това, че откриването на църквата се прави в период, в който България е председател на Европейския съюз. Това заяви турският президент Реджеп Ердоган в своето приветствие към българската делегация в Истанбул по повод откриването на реставрирана Желязна църква „Свети Стефан“. Това е важно съобщение, което даваме на международната общност,

поясни още Ердоган. „Знам, че желязната църква е просъществувала 120 г. Освен че е център за богослужение на българската общност, тази църква допринася за привлекателността на Истанбул. Действително много трудоемка и много сложна беше реставрационната дейност. Бяха похарчени повече от 15 млн. турски лири. Беше необходима много детайлна работа и затова искам да изразя благодарност на нашия екип, който извърши тази работа“, каза турският държавен глава. По думите му историческият опит не трябва да бъде пречка

за добрите отношения. „Това е нашият подход към различните религии и националности. Ние трябва да сме силни заедно. Искрено се надявам, че в бъдеще ще сме свидетели на много положителни събития“, отбеляза още Ердоган. По време на Османската империя на територията на българската държава има редица исторически обекти, изградени от Османската империя. В България тези обекти също имат нужда от реставрация. Ние знаем това и както при желязната църква съхраняването на тази обща история може да бъде осъществено съвместно

и заедно. С нашите български приятели ние осъществихме реставрацията на желязната църква и с това сътрудничество се надяваме да реставрираме и историческите и религиозни паметници в България. В София има само една джамия, отворена за служба. За мен ще е удоволствие да открием и приключването на тази реставрация, заяви Ердоган.

По-късно през деня ще се състои среща между премиера Борисов и турския президент Ердоган в двореца Долмабахче. Дворецът е със статут на резиденция на турския парламент и приемането

ДА СЕ ЗАВРЪЩАМЕ КЪМ КОРЕНИТЕ СИ! ДА ПОДДЪРЖАМЕ ОГЪНЯ НА СИНОВНАТА ОБИЧ И ПРЕКЛОНЕНИЕ! ДА ГО РАЗГАРЯМЕ И НА МЛАДИТЕ И НА ДЕЦАТА ПРЕДАВАМЕ! ЗА ДА ИМА РОД РОИ СЕ, РОД НЕ ГИНЕ!

СЪЮЗ НА ТРАКИЙСКИТЕ ДРУЖЕСТВА В БЪЛГАРИЯ, ТРАКИЙСКИ НАУЧЕН ИНСТИТУТ, НАЦИОНАЛНА ИНИЦИАТИВА „ЗАВРЪЩАНЕ КЪМ КОРЕНИТЕ“ И „ПО ОБРАТНИЯ ПЪТ НА ДЕДИТЕ НИ“ обявяват

КОНКУРС за есе, разказ на тема „ЗАВРЪЩАНЕ КЪМ КОРЕНИТЕ“ (Родовата памет е жива!)

Посвещава се на тракийци и малоазийци, на тракийските и малоазийските бежанци от Беломорска и Одринска Тракия и Мала Азия, на дедите. Време: 28.11.2017 г. – 30.03.2018 г.

ОСНОВНИТЕ ЦЕЛИ НА КОНКУРСА:

1. Да засили интереса на учениците към родовите им корени, да държи жива родовата памет и чувството на гордост и достойнство, че са наследници на тракийци и малоазийци, на дедите си;

2. Да се активизират младите хора в изследването и запазването на родовите корени;

3. Да представят авторски идеи и интерпретации по темата, въз основа на разкази и преразкази от членовете на изследвания род;

4. Да покажат оригинално мислене. УЧАСТНИЦИ: Ученици от 1 до 12 клас, които проявяват интерес към родовата памет. Участието е индивидуално.

УСЛОВИЯ ЗА УЧАСТИЕ: Проектът трябва да е написан на компютър

в обем не повече от три стандартни страници. Желателно е да се изпише името на родителя или консултанта, подпомогнал автора при разработването на проекта. Проектите да бъдат представени на електронен или на хартиен носител. Класирането ще става по-отделно в три възрастови групи:

1-ва група: от първи до четвърти клас;

2-ра група: от пети до седми клас;

3-та група: от осми до дванадесети клас.

Разработените проекти трябва да се изпратят на електронен или хартиен носител до 30.03.2017 г. на адрес: гр. София – пощ. код 1527

ул. „Кешан“ 3, ап. 18 Национална инициатива „Завръщане към корените“ и „По обратния път на дедите ни“, Божана Богданова, председател или на: e-mail: bojana.bogdanova@gmail.com janet_kg@abv.bg

ОЦЕНКА И КЛАСИРАНЕ НА ПРОЕКТИТЕ:

Оценяването на проектите ще се извърши от комисия за трите възрастови групи. При оценката ще се имат предвид следните критерии: оригиналност, творчески подход, стил и езикова компетентност.

НАГРАДИ: Всички участници ще получат грамоти и предметни награди. На отличените автори ще бъдат връчени „Голямата награда“ и „Специалните награди“.

на чужди държавни лидери в него е израз на особена чест.

На отделна церемония българският патриарх Неофит връчи на председателя на настоятелството на българската екзархия Васил Лязе ордена на Българската православна църква „Св. Св. Кирил и Методий“ – Първа степен за опазването на християнската вяра. Това се случи след тържествен обяд в българския ек-

зархийски дом в истанбулския квартал „Шишли“. Министърът на културата Боил Банов връчи грамоти и почетни знаци „Златен век“ за принос към развитието и утвърждаването на националната идентичност на Лязе, на генералния консул на България в Истанбул Ангел Ангелов и на Емил Велинов, директор на Дирекцията по вероизповеданията към Министерски съвет.

ИЗСТРАДАНИТЕ ПОУКИ ОТ ЕДНА ВОЙНА

„Захарий Стоянов“ издаде колосален труд
на акад. Георги Марков

„Българското крушение 1913“ е поредният фундаментален труд на акад. Георги Марков, който издателство „Захарий Стоянов“ предлага. Още щом започнете да го четете, ще се съгласите, че „има безброй книги, някои от които заслужават да бъдат прочетени, други дори да бъдат препрочетени, но тази книга заради изстраданите поуки в нея, трябва да стане настолна за всеки българин“. Националните крушения в Историята връхлитат внезапно, но траят мъчително дълго. Втората балканска война само за един месец предопределя тежката съдба на нас, българите от първия оръдеен изстрел преди 104 години до ден днешен, за да споделяме с неизкоренима тъга,

че „граничим със самите себе си“. За съжаление тази катастрофално загубена война десетилетия наред е изобразявана в повтарящ се едностранчив обвинителен акт под впечатляващото и противоречиво заглавие „Престъпното безумие от 16 юни“, защото безумците не отговарят за действията си. Отговорностите години наред се прехвърляха взаимно между „отговорните и неответствените фактори“, за да се размият в сякаш всеопрощаващото „несъщностно стечение на международните обстоятелства“.

Акад. Георги Марков знае много добре това, но търси в този капитален труд действителния глас на историята. Намира го в миналите архиви на държавни наши

и чужди институции, които са грижливо запазени и проговарят в изследването на големия учен. Но силата му е в както в способността да открива неопровержими документални свидетелства направо „от извора“, така и в уменията да прониква добросъвестно отвъд страстите на събитията и въпреки натрупаните заблуждения на техните герои, защото последните макар и ловко нагласявани към причините, не могат правилно да ги обяснят.

С необикновено трудна задача се е захванал акад. Георги Марков, за да направи това свое цялостно и задълбочено изследване на Вто-



рата балканска война, той очертава и осветява ясно трите кръга на злополучия за България развой: вътрешен кръг на противоречиви взаимоотношения между монарха, правителството и Главното командване; среден кръг на съгласуваните действия на противобългарската коалиция и външен кръг на разпопосочната намеса на Великите сили. Външната политика

и дипломатията са пряко зависими от военната стратегия и хода на военните действия. Българският национален въпрос не само че не се решава с максималистичната клетва „Всичко или нищо, сега или никога“, но се заплита още повече във въоръжения сблъсък „един против всички“ на Балканите. Стратегическите граници се налагат със сила над етническите, като печален израз на прословутото геополитическо явление „балканизация“. Съседите на България обаче упорстват, че жестоката несправедливост към един народ може да бъде „добре дошла“ справедливост за други народи. Историята твърде скоро и кърваво оправда техния „свещен егоизъм“ в пламъците на Първата световна война. Авторът отделя много страници, в които убедително разкрива българското крушение в Източна и Беломорска Тракия.

Книгата „Българското крушение 1913“ е написана с познатия ярък и образен език на автора. Като никой друг историк акад. Георги Марков умее да казва много и с интересните и находчиви заглавия като: „Всичко или нищо, сега или никога“, „Игра на война към истинска война“, „Фронтви обръч и международно осиротяване“, „Свиване на знамената за по-добри времена“, „Българин да не остане!“ и др. И не без значение е, че авторът акцентира най-много на поуците.



Етнографската изложба „Избита на лозенградските българи“ бе открита в град Къркларели (Лозенград), Турция. Тя е осъществена по покана на община Къркларели със специалното съдействие на Генералното консулство на България в Одрин и с финансовата подкрепа на Министерството на културата. Експозицията е част от международен проект, обединен в къща-музей на етносите в града, и представя изложби от Турция, България, Гърция и Черна гора. Целта на изложбата е да покаже елементи от живота на българите, населяващи Лозенградския вилает до края на Турската война за независимост (1919–1923), информира доц. д-р Бони Петрунова, директорка на Националния исторически музей.

Един от основните акценти в изложбата е облеклото

на българското население от региона. Традиционната женска носия е от сукманен тип, а мъжката – от чернодрешен. Всички костюми са притежание на български преселници от Източна Тракия и на техни наследници. Основният поминък на населението от този край до началото на XX в. е било лозарството, което дава и българското име на града. Там са се произвеждали вино и ракия, съхранявани в дървени бъклици, павури, в глинени плоски, стомни и крондири, показани в експозицията. Дървообработващите занаяти са били сред основните, практикувани от тамошното население. Много добре развито е било и бакърджийството (медникарството), и тези занаяти са представени чрез

ИЗЛОЖБА В КЪРКЛАРЕСИ ПОКАЗВА БИТА НА ЛОЗЕНГРАДСКИТЕ БЪЛГАРИ

експонати от втората половина на XIX в. Специален акцент в изложбата са накитите и украшенията, носени от жените през този период. Начинът на изработка и употребата им показват социален статус, маркират обичаи и обреди на преход – женитба, раждане; предпазват от зли сили. Във витрина с вътрешно осветление са експонирани пафти, тепелци и други накити за глава – прочелници, обеци, висулки, подбрадници, както и огърлици, гривни и пръстени.

В изложбата са включени експонати от колекции на НИМ, както и от колекции, собственост на ОКИ „Музеен свят“ – Созопол, на тракийското дружество „Яни Попов“ – Созопол, и на Общинския исторически музей в Ивайловград.



ПОЧИТ КЪМ ОСВОБОДИТЕЛИТЕ



Председателят на Съюза на тракийските дружества в България Красимир Преманов, представители на Тракийския научен институт, дружество „Тракия“ – София и Национална инициатива „Завръщане към корените“ и „По обратния път на дедите ни“ участваха на 5 януари т.г. в благодарствения молебен отслужен в църквата „Света неделя“ по случай 140 години от освобождението на София и в литийното шествие до паметниците на генерал Гурко, Цар Освободител и Българския опълченец, за да почетат героите, борили се за свободата на града. От името на тракийци те положиха венци и цветя пред паметниците на генерал Гурко, Цар Освободител и Българския опълченец.

ПОКЛОН, ВОЙВОДО!

Тракийци отбелязаха 173 години
от рождението на Капитан Петко войвода

*Капитане, поднесените цветя
с любов към твоя подвиг ще увех-
нат, но това, което ни завеща
няма нивга да угасне в сърцата на*

тракийци.

*Ще те тачим, че те чествуваме,
ще се гордеем с името ти и ще
следваме силния ти дух. Верни*

ще останем на тракийския девиз:

*„Не забравяйте, но не отмъща-
вайте!“*

Поклон, Капитане!

СЛИВЕН

На 18 декември 2017 г. членовете на тракийското дружество „Лазар Маджаров“ в Сливен с председател Кирил Киряков застанаха на почит пред паметника на войводата, чийто бюст паметник се издига величествено в двора на храм „Цар Борис I – Покръстител“. Звуча неостаряващата и винаги вълнуваща мелодия

*„Петко ле, Капитанине
Петко ле, командирене“.*

Петко Кирков Каракирков Киряков – известен като Капитан Петко войвода, отдал целия си живот в борбата за свободата и защитата правата на тракийските българи от Беломорието и Родопите. Като „ясен месец“ освети пътя на поробените българи.

Затуй величаем и славим името му, подвига и героизма.

Почетоха Капитан Петко войвода редом с тракийци много приятели, гости и граждани от града на стоте войводи. Присъства генерал Колю Милев – народен представител в 44 Народно събрание, полк. Николай Любенов – председател на ветераните и войната, председателят на Областното ръководство на СОСЗ о.з. полк. Божидар Борденяшки.

Слово за подвига на войводата прочете председателят на тракийското дружество Кирил Киряков. Паметникът се окичи с цветя и венци.



СОФИЯ

И тази година пред паметника на Капитан Петко войвода в Борисовата градина се събраха тракийци от столицата да изразят почит и признателност към живота и делото му. Те поднесоха цветя. Поднесен бе и венец от името на Съюза на тракийските дружества в България и Тракийския научен институт. Председателят на СТДБ Красимир Преманов припомни мястото на тракиец Петко Киряков в българската история и необходимостта младите да знаят за неговия живот-подвиг, който ни е нужен днес,

тъй като живеем в размирно време. Всеки път, когато напомним за Петко войвода, е добре дошло за България, защото ни кара да се замислим, че има хора като него, които са се отказали от постове и пари, но не са предали идеалите си. Щастливи сме, че нашите предходници в Съюза превърнаха Капитан Петко войвода в символ на тракийската организация.



ХАСКОВО

Тракийци от Хасково почетоха 18 декември – денят, в който се е родил Капитан Петко войвода. Кратко слово за живота и делото му произнесе Красимира Узунова, доктор на историческите науки, от Регионалният исторически музей.

В словото си историчката посочи, че името на Войводата е много известно в района на Хасково още преди преселването на бежанците от Тракия, защото той с четата си е успявал да възпира решително башибозушките нападения върху мирното население от града. Освен това тя подчерта, че „ние, обикновените хора, ще бъдем лесно забравени, но името на Капитан Петко войвода ще се помни и от идните поколения.“



СВИЛЕНГРАД

И тази година салонът на тракийското дружество в Свиленград се оказа препълнен и едва събра неговите членове, потомци на тракийските бежанци от Източна и Беломорска Тракия, дошли на тържественото събрание-концерт, посветен на 173-годишнината от рождението на Капитан Петко войвода. То беше уважено с присъствието на народния представител от „Коалиция за България“ инж. Никола Динков, заместник-областният управител на Хасково Ангел Божинов и общински съветници.

На украсената сцена с портрета в цял ръст на славния родопски войвода тържеството беше открито от Василка Вангелова – председател на тракийското дружество, а възторжено слово за неговото непреходно дело произнесе историкът краевед, дългогодишен председател на дружеството в града Коста Лъондев.

Присъстващите със затаен дъх слушаха разказа му за героичните дела на Капитан Петко войвода в защита на българ-

ското население в Беломорска Тракия от издевателствата на турските власти.

Вокалната група към дружеството изпълни китка от песни с тракийска тематика, посветени на славния войвода. Тържеството продължи до полунощ с много музика, кръшни хора и танци.



СЪВРЕМЕЕННОТО ПОЛОЖЕНИЕ В ТУРЦИЯ СЛЕД РЕФЕРЕНДУМА

ПОСЛАНИК ПЕТЪР ВОДЕНСКИ

След референдума в Турция, Ердоган продължи да се сблъсква със стари проблеми, към които се добавиха и нови. **Кюрдският проблем** продължава да „тлее“ с различен интензитет. Военните действия в Югоизточните райони не само не бяха прекратени, но дори се засилиха; продължиха да падат жертви и от двете страни. (Прекратяването им за известно време – когато централната власт начело с Ердоган пристъпи към преговори с кюрдите – доведе до нелоши резултати, но след отказа от страна на Анкара да преговаря, войната бе възстановена). Не спират периодичните изблици на **тероризъм**, въпреки набрания немалък опит на специалните служби. Той се проявява по линия на кюрдите, или на крайни левицарски и десни групировки, както и по линия на Ислямска държава. Пребиваването в Турция на около **3 милиона бежанци** от Сирия, Ирак, Афганистан, Пакистан, северна Африка, задълбочава както икономическите и социални проблеми, така и тези с тероризма.

За всички проблеми **Ердоган обвинява гюленистите** (т.нар. „ФЕТО“), т.е. привърженици на Фетхуллах Гюлен, намиращ се понастоящем в САЩ. Въпреки настояването на Турция, САЩ отказват да им го предадат.

Ердоган успя да спечели на **референдума през април 2017 г.**, с което исканите промени в Конституцията ще станат факт до две години. Още от първия момент след референдума започнаха някои промени, с които **Ердоган – който преди това владееше парламентарната и изпълнителната власт (централна и местна) – на практика започна да овладява съдебната, армията, медиите**. Както и се очакваше, той продължи да притиска по различен начин (чрез медийни кампании и скалъпени съдебни обвинения) политическите си противници сред опозицията, както и недостатъчно лоялните дейци на ПСР на местно и централно ниво, заздравявайки партийната си власт.

Обществото в Турция е разделено на такива, които подкрепят Ердоган, и останалите, които са против

превръщането на демокрацията в едноличен авторитаризъм. Т.нар. „Поход за справедливост“ (изминаване пешком пътя от Анкара до Истанбул), организиран от лидера на най-голямата опозиционна партия НРП Кълччдароглу, успя да събере повече от сто хиляди души, което показва сериозна съпротива срещу курса на Ердоган.

Появи се **нова партия** в дясното политическо пространство – „Добрата партия“, създадена от дисиденти от Партията на националистическото действие (ПНД), начело с г-жа **Мерал Акшечер**, уважаван политик, ползваща се със симпатии сред широк кръг. Шенер открито заяви, че ще се кандидатира на изборите за президент през 2018 г., с което направи заявка за сменяне на държавното ръководство, а с това – сменяне на курса на Ердоган.

Всичко това вещае **неизвестност относно запазване на властта от Ердоган при бъдещи избори**. Различни проучвания на общественото мнение сочат, че евентуалната победа на Партията на справедливостта и развитието (ПСР) е силно проблематична. Например, според изданието „Дикен“ от 7 ноември 2017 г., агенцията СО-НАР е провела социологическо проучване, според което ПСР би получила на избори към онзи момент 38.51% подкрепа, НРП – 23.50%, Добрата партия на Мерал Акшечер – 16.6% (събира подкрепа от избиратели на НРП, ПСР и ПНД), кюрдската ДПП – 10.33%, националистическата ПНД (сега съюзник на ПСР) – 7.78% (под прага за влизане в Меджлиса), други – 3.82%. Заключение е, че изборите за президент (през 2019 г.) ще се решат от онези, които още не са решили за кого да гласуват, а „Добрата партия“ още отсега променя досегашния баланс в политиките.

Ердоган си дава сметка за състоянието във вътрешен план, което го кара да мисли за предприемане на



различни „апаратни“ хватки, например, намаляване на досегашния праг от 10% за влизане в Парламента на партиите (с това ще успее да вкара губещия влияние свой съюзник в лицето на ПНД), предявяване на измислени обвинения към един или друг опозиционен противник, изтегляне по-близо датата на местните и другите избори с оглед ПСР и ПНД да не губят още от електоралната си подкрепа, а другите партии да нямат достатъчно време да се подготвят.

Инструмент за постигане на изброеното е и обявеното след опита за преврат от 15 юли 2016 г. **извънредно положение**, което бе периодично продължавано и действа към настоящия момент.

В областта на **външната политика** Турция се сблъсква с нееднозначни сигнали от страна на ЕС и страните-членки. От една страна, Анкара стана обект на критики по отношение поетия от Ердоган курс на потъпкване на основни демократически права на гражданите. Някои от страните (ФРГ, Австрия, Нидерландия и др.) остро поставиха въпроса за арестуваните след опита за преврат и досега турски и чужди граждани. Берлин дори направи опит да лобира сред страните от ЕС за прекратяване на преговорите на Анкара за членство в ЕС, но сред повечето от тях не намери сподвижници за подобни остри действия. Във военната област – ФРГ изтегли своите военнорслужещи от базата в Инджирлик, след като въпросът за посещение на германски парламентаристи в Турция не намери положително решение. В

публикация на германския „Ди Велт“ от 22 август 2017 г., бившият офицер, депутат в Бундестага и външнополитически експерт на ХДС Родерих Кизеветер прави оценка, че Турция в средносрочен план може по собствена инициатива да прекрати членството си в НАТО, тъй като Анкара потъпква ценностите, зад които стои Алиансът и вече не може да бъде считана за

надежден партньор в областта на отбраната и сигурността (поне засега тази оценка изглежда пресиленна).

В същото време, спирането от страна на ЕС на финансови средства за Турция – което така шумно и широко бе оповестено – по някои данни представлява незначителна част от всички средства на съюза и неговите членове, заделени за Анкара (напр. средствата за мигрантите – всъщност за съвместно опазване на границите – не са засегнати по никакъв начин). В момента изглежда сякаш нито Брюксел иска сегашна Анкара за пълноправен член, нито пък Турция желае да стане пълноправен член, но между тях има своего рода „дебнене“ – кой пръв ще заяви това публично и официално, та вината за последствията да падне върху него.

Отделен комплекс от проблеми съществува в отношенията на **Турция със САЩ**. Най-общо казано – Ердоган отправи искане да им бъде предаден Фетхуллах Гюлен заради обвиненията, че той стои зад опита за преврат, а САЩ смятат, че предоставените документи не доказват неговата вина. Покрай това се завъртяха обвиненията в САЩ срещу иранския бизнесмен Реза Зараб, за който се твърди, че е имал бизнес-отношения с членове на семейството на Ердоган в нарушение на санкциите срещу Иран. Анкара обвинява Вашингтон, че снабдяват с оръжие кюрдите в Сирия в ущърб на турските интереси и въпреки публичните обещания САЩ да не правят това. В проблем се превърна унищителното и обидно от-

ношение на американската страна към личните бодигардове на Ердоган при негово посещение в САЩ, а също арестуването от турска страна на работещ в американското генерално консулство в Истанбул (местно лице) и обвиненията към него в Гюленизъм. Има една школа на мислене, че САЩ съзнателно се стараят да подтикнат Анкара да влага ресурси както в опазване на своите интереси в Близкия изток (Сирия и Ирак), така и на Балканите – където турските апетити са стари и неизтриваеми – за да могат да отслабят страната с цел да предотвратят превръщането на Турция от регионална в по-мощна сила и тя да не застрашава американския интерес. При това положение, **Ердоган пристъпи към изграждане на тактически съюз с Русия**, като за година и половина успя да измине от точка „0“ – до която бяха паднали руско-турските отношения във всички области след свалянето от турска страна на руския самолет над Сирия – до днешния тактически съюз, даващ възможност да се търсят работещи решения по войната в Сирия и въобще в региона.

Намеса на Турция във вътрешните работи на други страни

Както вече стана дума, във външнополитически план Турция се опитва „да надрасне“ регионалното си сега значение и да стане глобална сила, предвид нарастващия ресурс – като население, икономика, армия. В преследване на такава цел, тя хибридно използва всички достъпни средства – политически, военни, „мека сила“ в лицето на установяване на влияние върху тюркски групи в съседните страни чрез различни инструменти – **културно проникване чрез турски културни центрове, разузнаване (МИТ), Агенцията за сътрудничество и развитие (ТИКА), Агенцията по религиозните въпроси (Дианет), политическо-партиен инженеринг в дадени страни**. Действа се на принципа „колкото може – толкова“.

В страните с турски общности (напр. в Западна Европа) се изпращат учители за децата в турски училища, проповедници в джамиите

и пр. Известно е, че в някои от тези страни – след като се видя неблагоприятното въздействие на подобни прояви, изразяващо се в капсулирането на турските общности и нежеланието им да се интегрират в местното общество – се появи брожение срещу подобна дейност, което придоби публичност след референдума, на който гласуваха турските граждани в Германия и Австрия, а Ердоган призова – преди изборите в Германия – за коя германска партия да гласуват там турските граждани.

Досега в Германия – според спогодба от 1957 г. – турските деца се обучават в неделни училища по турски език и родинознание с турски учебници, от командировани от Анкара държавни учители (около 40 хиляди деца). Местните власти в Берлин проучват възможността за наемане на германски учители от турски произход, под техен надзор и с тяхно одобрение на учебните планове, защото се смята, че по досегашния модел Турция извършва политическа пропаганда и упражнява нежелано влияние върху турската общност.

В Австрия публично бе обявено за оплаквания от австрийски граждани от турски произход – направени в предизборната кампания пред независим кандидат за депутат (Петер Пилц) – че са били заплашвани чрез приложения в социалните мрежи от близки до режима в Анкара, че могат да бъдат арестувани при влизане в Турция. Смята се, че на територията на Австрия работят активно около 500 „турско-ислямски шпиони“. Мрежата от агенти е създадена от близките до управляващата в Турция ПСР организации, като Съюза на турско-европейските демократи, Асоциацията на индустриалците и бизнесмените (MUSIAD), Дианет и религиозната Milli Gorus. Действията им се координирали от турското посолство, а мрежата е ръководена от турския военен аташе. В Австрия има закон, който задължава имамите да предоставят предварително на съответните австрийски власти проектите си за проповеди в джамиите, и да изчакат одобрение, преди да ги произнесат.

Продължава на 6-а стр.

СЪВРЕМЕЕННОТО ПОЛОЖЕНИЕ В ТУРЦИЯ...

Продължение от 5-а стр.

Според „Франкфуртер Алгемайне Цайтунг“ от 22.08.2017 г., опитите за турска намеса в Босна и Херцеговина са успешни. ПСР от години подкрепя там Бакир Изетбегович, като подхранва сред мюсюлманите култ към неговия баща, покойния президент Алиа Изетбегович. Турската държавна телевизия снима в Сараево и Мос-тар сериала „Алиа“. Според този филм, на смъртния си одър Алиа Изетбегович бил „завещал на Ердоган Босна и го помолил да се грижи за страната“. От своя страна настоящият президент Бакир Изетбегович декларира благодарност за турската подкрепа и определя Ердоган като „велик президент и лидер на всички добри хора по света“.

Политическо-партийният инженеринг е друга, „повишена“ форма на намеса на Анкара във вътрешните работи на страните от региона и не само. Така например, според информация на Анадолската агенция от 7.03.2017 г. в европейски страни съществуват 11 политически партии, „основани от мюсюлмани или с предимно мюсюлмански членове“. Причините за възникването на тези партии били „нарастването на ислямофобията“, което карало мюсюлманите да се чувстват все по-отчуждени, затова, чрез тези партии, те се надявали да се чуе гласът им и да бъдат разгледани и решени техните проблеми. Тези страни били **Франция (три партии), Испания (две партии), Австрия, Нидерландия, България (три партии) и Гърция. В България се посочват ДПС, ДОСТ и НПСД.**

От споменатата информация става ясно, че с изключение на България, в останалите посочени страни мюсюлманските партии са маргинални организации с незначително влияние върху политиката на съответната страна.

Българо-турски отношения

Ще се спра само на няколко момента в българо-турските отношения. Между премиера Борисов и президента Ердоган съществуват добри лични отношения. Ердоган играе важна роля за пренасочване на мигрантските потоци не през България, в отговор на което българската страна си „затваря очите“ пред редица провокации на Анкара – например, публич-

ни изказвания на турския президент, че „са му скъпи на сърцето“ редица територии от времето на Османската империя, сред които и днешни български земи (напр. „ТРТ Хабер“ от 20 октомври съобщава, че на среща с мухтари в Анкара на 18 октомври, турският президент Ердоган е заявил, че всички съседни на Турция страни представляват част от нейните интереси). „Потиснатите нас чакат навсякъде по света – казва Ердоган. Да не бие да нямате самолети, доктори, защо не ги изпращате (питат те)?...В Сирия и Ирак единството не е само минало, но и бъдеще. Често ни задават въпроса каква работа имаме в Сирия, Ирак, на Балканите, в Кавказ, в Средна Азия, в Северна Африка? На непросветените в историята ще отговоря така: всички географски области на изток и север от Анкара са част от нашето сърце, и всички географски области на Запад и Юг са от другата страна на сърцето ни.“ А в „Сабах“ от 4 октомври цитира стряскащо изявление на Ердоган: „Турция ще приложи „националната си доктрина“, ако териториалната цялост на Ирак бъде застрашена. Никой няма да може да спре нашето право да заявим, че 81 е Дюздже, 82 – Киркук, 83 – Мосул“ (номерата на провинциите/вилаетите в Турция са 81 на брой, последният от които е Дюздже). Ако човек си спомни изявленията на Ердоган от миналата година, когато бе изброил „близки до сърцето му“ области, стигайки до Варна, косите му могат да настърхнат, като си помисли кои номера на вилаети следват след градовете Киркук и Мосул в днешен Ирак – дали няма да са Кърджали, Бургас и т.н., „докъдето стигне“?

В „интерес“ на добрите отношения, официалните ни власти си затварят очите и по отношение действия на турските органи на българска територия – Диянет, МИТ, ТИКА; политическо-партийен инженеринг в българския политически живот. Всичко това поставя въпроса: в българската политика спрямо Турция дали ще заложим на „удобството“, или на ценностите? България остави опазването на границата ни само на добрата воля на Ер-



■ Лютви Местан на гости при Ердоган

доган. Видяхме докъде стига това – турските митничари на ГКПП Лесово-Хамзабейли влязоха от турска на българска територия и набиha – пред очите на всички! – български гражданин, защото не изпълнил техни искания. Това е неприемливо! Още първото правителство на Борисов бе направило правилните изводи по отношение на Турция – че това е голям и силен наш съсед, със силна армия и служби за сигурност, и София следва да има добри отношения с Анкара. Но прилагането на тази политика силно „куцаше“. Борисов приемаше необходимостта от добросъседски отношения единствено под формата на отстъпки от българска страна, стига Турция да държи мигрантите на своя територия. Дори на първата си среща с премиера (по онова време) Ердоган, Борисов му каза в прав текст: „И кажете им на вашите от ДПС да не ми създават проблеми“, което означава, че му дава „карт бланш“ за намеса във вътрешните работи на България, а също че за него българските турци и ДПС не са грижа на България, а на Турция. Ердоган не закъсня с действията си. На повърхността всичко изглеждаше „отлично“, като в песничката „Всичко върви добре, Графиньо“, само от време на време се появяваха „скромни“ информации, например, че нашите автоджамбази откраднали в Боровец джип с турска регистрация, в който били и документите на пътуващите в него турски туристи, а сред документите – служебни карти на тези хора, удостоверяващи, че са от МИТ (турските специални служби). Представяте ли си, по принцип всички специални служби заставят служителите си – при пътуване в чужбина – да оставят служебните си карти в касите си, т.е. за

МИТ днешна България не е чужбина, а е едва ли не част от Турция! Или пък се появяваха информации, че турски лица с дипломатически паспорти от турските генерални консулства в Пловдив и Бургас шетат из България и агитират българските граждани от турски произход за кого да гласуват, да правят публични демонстрации за ремонтване на български културно-исторически паметници от Османския период (да си го кажем – времето на турското робство), турският посланик присъстваше на партийни митинги и агитираше от тях и т.н. Анкара пристъпи към политическо-партийен инженеринг в България, за който впоследствие писаха дори някои европейски медии. В цитирания в „Франкфуртер Алгемайне Цайтунг“ от 22.08.2017 г. споменава, че намесата на Анкара във вътрешните работи на трети страни не е новина. Турция открито поддържа партии и политически фигури в други държави. Според тази публикация, България е най-ярък пример на подобна намеса. Преди изборите за Народното събрание на 26 март т.г., Турция е инвестирала много ресурс, за да вкара „послушна партия в българския парламент“, а турски дипломати и министри са взели участие в предизборни мероприятия на партията ДОСТ. Ердоган се е обърнал към „братята с български паспорти“ да дадат своя глас за ДОСТ и е заявил, че турците в България са „потиснато малцинство“. В публикацията на германския вестник се обръща внимание, че въпреки забраната в българската Конституция за учредяване на партии на етническа или религиозна основа, българските турци и мюсюлмани имат своя политическа организация в лицето на ДПС. През последните 25

години тази партия се окачествява като една от най-успешните в страната от гледна точка на изборните резултати и участието във властта, лидерът ѝ Ахмет Доган е определен като „сенчеста фигура, провежда собствена политика и не се оставя да бъде контролиран от Анкара“. Доган се е ползвал с подкрепата на Анкара, но е загубил доверието на Ердоган и през 2013 г., с подкрепата на Турция, е била създадена нова партия, НДПС (Народна партия на свободата и достойнството), която не е оправдала очакванията, не е влязла в Народното събрание, поради което се е пристъпило първо към „превземането отвътре“ на ДПС, а след това и към създаването на ДОСТ, но тя също не е успяла да преодолее бариерата от 4% на изборите. Опитите на Анкара за партийен инженеринг в България едва ли ще престанат.

В началото на ноември 2017 г. лидерът на ДОСТ Местан заяви позиция, че в България трябвало да бъде признато турско малцинство, защото сегашната Конституция признавала само индивидуални права, а това давало възможност на българските власти „да потискат“ турците и мюсюлманите – тези изяви на Местан бяха широко отразени в турските медии (в „Миллет“ – издание на турците в Западна Тракия – от 9 ноември, и др.) При подобни прояви човек не може да не си спомни „букварни“ истини, че в политиката с малцинства в други страни, държавата-майка (в случая – „Анаватан“) подстрекава първоначално обособяване и „признаване на малцинство“, след това се търси „културна автономия“, а впоследствие – и „териториална автономия“.

От правителството на ГЕРБ нямаше никаква реакция на този партийен инженеринг. Много български медии, общественици и извънпарламентарни партии и организации предупреждаваха за него, но правителството се държеше все едно това е „тайна“, за която то не знае. Трябваше да дойде служебно то правителство на проф. Герджиков, за да се предприемат действия. Само за три-четири месеца, българското правителство предприе следното:

– По линия на ДАНС бяха изгонени шестима турски

граждани – сред тях и дипломати – за „дейност срещу националната сигурност“;

– По линия на МВР бяха иззети торбички с храна, закупена с финансиране от чужда държава, на които имаше лого на една българска партия (ДОСТ) и които бяха приготвени за раздаване сред български граждани с цел предизборна агитация;

– По линия на Прокуратурата бяха предприети действия за разследване на тези торбички;

– По линия на МВНР – извикан бе в София „за консултации“ българският посланик от Анкара;

– На турския посланик в София бе обърнато внимание на специална среща в МВНР за неговото присъствие на предизборни митинги и въобще за турската намеса във вътрешните работи на България;

– Беше прекратено действието на незаконния Протокол между Диянета (турска Дирекция по религиозните въпроси) и българската Дирекция по вероизповеданията, според който повече от десет години турската страна плаща заплатите на българските религиозни лица, проповядващи ислям в джамии, и който не задължава никого да се отчита какво и как проповядва;

– Пред нашите европейски партньори бе поставен въпросът за действията на Турция и намесата във вътрешните ни работи;

– По линия на Министерството на правосъдието бяха предприети действия за преглед и евентуални корекции в Закона за двойното гражданство.

Но след идването на власт на правителството „Борисов-3“, отново нещата замряха, сякаш няма и не е имало турска намеса във вътрешните работи на България. Единственият видим ефект е, че този път в програмата на правителството, в частта за Турция, е записано, че „не трябва да се допуска намеса във вътрешните работи“ – дано не остане само на хартия.

Това, донякъде, прилича на проблема с мигрантите – във филма на журналистката Елена Йончева виждаме незаконно преминаване на оградата, а в изявленията на официалните лица се твърди, че нямало такова нещо. По пътищата в катастрофа се разкрива нелегален трафик на мигранти, в официалните изявления – нямало нищо. На кого да вярваме?

КОЛЕДНИ И НОВОГОДИШНИ ПРАЗНИЦИ В СОФИЯ

ДИМИТРИНКА СМОЛЕВА

В ранния следобед на 21 декември 2017 г. в украсената зала на Тракийския дом в София се събраха членове на Софийското дружество „Тракия“ и Националната инициатива „Завръщане към корените“ и „По обратния път на дедите ни“ на поредната си празнична Коледно-новогодишна среща. Както повелява традицията в такива случаи, масите бяха отрупани с обредни хлябове и ястия: красиви погачи и пити, апетитни баници, баклави, сладки, вкусоции, приготвени от сръчните ръце а тракийки, родопчанки, странджанки. В залата цареше оживление и весело настроение, което още повече се покачи, когато с песен и акордеон в ръце влезе музикантът Димитър и мнозина подеха кръшната народна мелодия.

Срещата откри председателката Божана Богданова, която приветства всички с „добре дошли“ и им пожела весело посрещане на коледните и новогодишните празници, здраве, много радост и успехи на тях и на семействата им през Новата 2018 година.

Празненството уважиха председателят на СТДБ Красимир Премянов и зам. председателят Краснодар Беломирски. Красимир Премянов поздрави всички с настъпващите празници, направи кратък обзор на изпълнените през 2017 г. задачи на Съюза, спря се на основните насоки в дейността му за 2018 г. Пожела успешна и ползотворна работа на всички, здраве и спорна Нова година.

Празничната вечер продължи с



■ София

вкусна вечеря от богатата трапеза, с поздравници и благопожелания, песни, шегички. Изтеглените от всеки късмет, както и томболатата с атрактивни предмети направиха още по колоритна вечерта. Надпреварата за Послание през Новата 2018 година предизвика усмивки и много аплодисменти. Комисията доста се озори, накрая посланието на Веска за шампанското се пребори. До късно вечерта песни тракийски, странджански и родопски звучаха и хора заиграха.

В НЕСЕБЪР

Тържеството премина с песни и танци, с изненади и атракции, всички получиха календар на СТДБ за 2018 г.

В ПАВЛИКЕНИ

Младите дадоха тон с много танци, но не пропуснаха да си припомнят тракийските коледни традиции.



■ Несебър



■ Павликени

ПАЗИТЕЛ НА ТРАКИЙСКИЯ ДУХ

ЗЛАТКА ЯНЕВА

На 15 декември 2017 г. тракийци отпразнуваха 80-тия рожден ден на Стоян Недялков Матушев.

Тракиец – неуморим пазител и съхранител на тракийския дух. Пази спомени от своя род тракийски, участници в борбата за свободата на Тракия, в четата на Капитан Петко войвода и в четата на Руси Славов с Димитър Маджаров, които спасяват около 2000 прогонени българи, бягащи в майка България през кървавата Арда при село Ятаджик, днес град Маджарово.

В такъв тракийски род израства и се възпитава Стоян Матушев, затова

остава верен на тракийската кауза, както в град Кърджали, където минават младите му години, и днес като гражданин на град Сливен. Продължава дейността в тракийското дружество като заместник-председател.

В юбилейния празник прозвучаха благодарствени думи от председателя на тракийското дружество „Лазар Маджаров“ в Сливен о.з.полк. Кирил Киряков.

Благодари му за високата отговорност и за помощта, която му оказва.

Вълнуващо беше словото и пожеланията на Анка Друмева от тракийското дружество „Георги Кондолов“ с. Старо село. Следваха поздравления от приятели, гости и лично от общинския съветник Радослав Кутийски. Голяма и заслужена награда беше златният медал от СТДБ – медал „Капитан Петко войвода“. А той юбилярят развълнуван каза: „И моя баща беше награден със златен медал от Съюза на тракийските дружества в България“. Ето как се пази и съхранява тракийски дух и тракийския род.



След тържествените думи, пожелания, вълнения

прозвучаха тракийски песни от фолклорен певчески състав „Тракия пее“. Продължиха до късно в клуба приятелски разговори, песни, веселие, защото юбилеят на 80 години от рождението на Стоян Матушев, беше не само негов личен празник, а празник и пример за всички. Само човек със силен дух, с тракийска памет, оценя живота, воюван или подарен от Спасителя, но живял достойно и честно.

Честит юбилей!



ХАСКОВСКИ ТРАКИЙЦИ НА КОЛЕДНА ЛИТУРГИЯ В ОДРИН

АНЕТА ГЕОРГИЕВА

За първи път в църквата „Св. Георги“ в град Одрин се проведе празнична коледна литургия с участието на митрополит Киприян от българска страна и Александрополския митрополит от Гръцка страна.

Коледната литургия в този формат бе осъществена в резултат на умелата дипломатична политика от ген. консул на България в Одрин Васил Вълчев.

По покана на ген. консул Васил Вълчев на литургията присъстваха 50 души от тракийската организация в Хасково.

Литургията се водеше едновременно на български и гръцки език, а хоровото църковно пеене беше осъществено от хора при Руската църква край Шипка.

Коледната литургия приключи с пожелания за здраве, успех и мир на всички от Митрополит Киприян и Александрополския митрополит.

БЛАГОТВОРИТЕЛНИ ДЕЛА

Деца от Националната инициатива „Завръщане към корените“ и „По обратния път на дедите“ участваха с приготвени от тях и родителите им тракийски благадки и коледни закачки в благотворителния коледен базар в столицата за набиране на средства за болни деца.



ДАРИНА ОМАЙНИКОВА

Отиде си ДАРИНА...

Завинаги...

За ДАРИ...

Думите не стигат в този страшен миг...

За едно мило и всеотдайно момиче, потомка на тракийски бежанци...

ПОКЛОН! ДЪЛБОК ПОКЛОН!

Тракийско сдружение „Национална инициатива“
„Завръщане към корените“
и „По обратния път на дедите ни“

ТРАКИЯ – Орган на Съюза на тракийските дружества в България – София 1000, ул. „Стефан Караджа“ 7-А, тел.: 02/987 48 96 Печат: НЮЗПРИНТ ЕООД

Абонирайте се!

Каталоген номер

759

Издава: Върховният комитет

Редакционна колегия: чл.-кор. на БАН Васил ПРОДАНОВ, Георги ДИМИТРОВ -зам. гл. редактор, проф. Иван ФИЛЧЕВ, Елена АЛЕКОВА, Никола ИНДЖОВ и Хубен СТЕФАНОВ; Главен редактор: Тодор КОРУЕВ e-mail: vesttrakia@abv.bg, stdb_sofia@abv.bg, тел.02/986 71 26; факс:02/987 57 53

КОРЕСПОНДЕНТИ: Недка ГОСПОДИНОВА (Перник) – 076/60 13 67; Димитринка СМОЛЕВА (София) – 02/412 12 36, 0886 746 044; Михаил МИХАЙЛОВ (Сливен) – 044/62 48 53; Анета Георгиева (Хасково) – 0894 044 420; Веска Ламбова (Шумен) – 0877 71 85 03; Мария ИВАНОВА (Ямбол) – 046/66 35 40

Изпращайте текстове не по-дълги от 4 стандартни машинописни страници (1800 знака). Хонорари за публикуването им не се дават.

БАНКОВА СМЕТКА
СТДБ (за вестника)

IBAN: BG34STSA93000001682816 BIC:STSABGSF
Банка ДСК ЕАД, клон 1, ул. „Княз Ал. Батенберг“ – София 1000

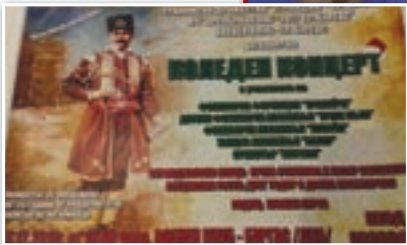
ПОКЛОН, ВОЙВОДО!

БУРГАС

На 17 декември 2017 г. в залата на Военен клуб – Бургас се състоя тържествен концерт, посветен на 173-тата годишнина от рождението на Капитан Петко войвода. Това бе първата мащабна проява на възстановеното тракийско дружество „Странджа“, която бе осъществена със съдействието на народно читалище „Преображение – 2017 Бургас“ и Военния клуб в града. В празничния концерт участваха фолклорната формация „Тракийче“, детският фолклорен ансамбъл „Трите пъти“, фолклорният ансамбъл „Лукойл“, танцовият ансамбъл „Лазур“ и оркестърът „Жарава“. На сцената на Военния клуб ще се изявяват популярните и обичани странджански певци Ирена Станкова и Лазар Налбантов, дует Тодор и Донка Кожухарови.

На концерта присъстваха Красимир Преманов – председател на Съюза на тракийските дружества в България, Гено Пухов – заместник-председател на Върховния комитет на СТДБ и председател на Регионалния съвет на Съюза в Бургаска област, Михаил Вълв – заместник-председател на ЦР на СТДБ, ген. Тодор Бояджиев – заместник-председател на ЦР на СТДБ, Чавдар Георгиев – член на ВК на СТДБ, тракийци и граждани на Бургас, Созопол, Несебър, Карнобат, Царево, Ясна поляна, Поморие, Приморско, Средец и др.

Приветствени слова към участниците и гостите на концерта произнесоха пред-



седателят на СТДБ Красимир Преманов и председателят на тракийското дружество „Странджа“ Стефан Колев. Коледният концерт по случай 173 години от рождението на Капитан Петко войвода бе една от първите ни публични изяви след учредяването

на новосъздаденото тракийско дружество „Странджа“ – Бургас, приемник на дружеството, основано през месец декември 1896 година“, каза Стефан Колев, председател на УС на ТД „Странджа“ – Бургас.

Тракийци отбелязаха 173 години от рождението на Капитан Петко войвода

Капитане, поднесените цветя с любов гордеем с името ти и ще следваме силата твоя подвиг ще увехнат, но това, ния ти дух. Верни ще останем на тракийския девиз: „Не забравяйте, но не сърцата на тракийци. откъсвайки!“

Ще те тачим, че те чествуваме, ще се Поклон, Капитане!

СТАРА ЗАГОРА

Наред с старозагорските тракийци, които традиционно почитат 18 декември, на този ден пред паметника на капитан Петко войвода дойдоха любители на историческите оръжия от града и сведоха чело в знак на признателност пред паметта на легендарния войвода. Членовете на създадения преди 11 години клуб, с патрон сподвижника на Левски поп Минчо Кънчев, поднесоха венец пред мемориала на поборника, изваян от скулптора проф. Валентин Старчев в парк „Тракия“ за 173-годишнината от рождението му. Те припомниха, че роденият в някогашното село Доган Хисар революционер е участник в обединението на Италия и въстанието в Крит, а водената от него чета през Руско-турската освободителна война разбива башибозука на Сенклер бей, тормозящ населението в Родопите. 24 мъже и жени от Стара Загора с различни професии са организирани в клуб „Поп Минчо Кънчев“, всеки от тях е собственик на поне една автентична народна носия и на различни огнестрелни оръжия от XVIII–XIX в., коментира председателят на дружеството Станко Танев. Той самият съвсем наскоро успял да се снабди с оригинална кремъклия пушка от системата Снайдер, произведена през 1862 година.



КРУМОВГРАД

С кратко слово и стихове и тази година членовете на дружество „Тракия – Крумовград – 1922 г.“, отбелязаха рождението на Капитан Петко войвода. Поднесен бе венец на паметника на войводата в града.



Прояви, посветени на 173-ата годишнина от рождението на Капитан Петко войвода, се състояха в Асеновград с участието на ансамбъл „Капитан Петко войвода“ при тракийското дружество „Родопи“ в Русе, Плевен, Карнобат, Свиленград, Харманли, Казанлък, Созопол, Поморие, Димитровград и др. където засвидетелстваха своето признание на българския национален герой и символ на тракийското движение.

Българската национална телевизия отбеляза годишнината в предаването си „История БГ“. Участие в него взеха д-р Ваня Стоянова, научен секретар на Тракийския научен институт и членът на ТНИ проф. Светлозар Елдъров.

ЯМБОЛ

На 18 декември 2017 г. в голямата зала на община Ямбол се състоя тържество, посветено на 173 години от

рождението на Капитан Петко войвода и коледните празници. Участваха хор „Тракийка“ при дружество „Тракия“, певческата група от с. Скалица,

община Тунджа, танцовият състав „Ромбана“ при народно читалище „Съгласие 1862“ – Ямбол и много индивидуални изпълнители

